

**Pe urmele
eroilor**

pagina 4

**TRADITII
EVOCARI**

Un ultim cavaler

pagina 4

**Cei puțini, cei buni –
ȘASE PENTRU MISIUNE**

În 18 octombrie 2005, echipa mobilă de observare (MOT – Mobile Observation Team) de sub comanda căpitanului Vasile Fercal, o „familie de cercetași” din unitatea comandată de căpitan-comandorul Ovidiu Constantea, pleca în Afganistan. Vineri, 12 mai a.c., pe platoul de acasă, aliniați în frontul unității, cei șase zâmbeau obosiți, dar mulțumiți. Și-au îndeplinit misiunea.

pagina 7



Scutul

patriei

Editor: Corpul 4 Armată Teritorial

www.forter.ro

Anul 59 * Nr. 463 (1773) * 24 mai 2006 * 8 pagini — 40 bani (4000 lei)

PENTRU PATRIE, ONOARE ȘI DRAPEL!

IN FATA MICROFONULUI

General de brigadă EUGEN GHEORGHIU,
șeful de stat major al C. 4 A. Trt.:



**„Valoarea echipei
este mai mare
decât suma valorilor
indivizilor
ce o compun”**

pagina 3

**Experiențe
generalizate**

**Corpul 4
Armată
Teritorial
-90 de ani-**

Acum, când ne pregătim de aniversarea a 90 de ani de la înființarea Comandamentului Corpului 4 Armată Teritorial, rememorăm principalele evenimente sau activități care au marcat evoluția acestei structuri. Ne amintim, cu plăcere, faptul că ea a reprezentat structură-pilot, unde s-au inițiat și implementat multe acțiuni cu caracter de noutate, cu mare valoare în îndeplinirea misiunii sale principale.

pagina 5

În Obiectiv

**Batalionul 191 Infanterie
Luptătorii din Cetate**

În perioada 8–12 mai a.c., Militarii Batalionului 191 Infanterie „Colonel Radu Golescu”, comandat de locotenent-colonelul Alexandru Simu, au executat în poligonul Dud-Tăuș exercițiile tactice cu trageri de luptă cu plutoanele.

pagina 7



**Batalionul 72
Apărare N.B.C.**

**15 mai ► Zluc
Chimștilor Militar**

**INSTRUIRE
LA STANDARDE NATO**



Batalionul 72 Apărare N.B.C. „Negru Vodă”, din Sighișoara, comandat de locotenent-colonelul Viorel Bălăceanu, se află în plin proces de instruire specifică, cu pondere pe îndeplinirea cerințelor prevăzute în sistemul de evaluare și certificare al forțelor, astfel încât, atunci când momentul va sosi, să corespundă din toate punctele de vedere. Miercuri, 16 mai a.c., subunitățile de cercetare N.B.C. și decontaminare R.B.C. au desfășurat exercițiile tactice cu trupe în teren (FTX), având ca scop antrenarea și verificarea grupelor pentru limitarea și înlăturarea efectelor evenimentelor, altele decât atacul.

Potrivit scenariului exercițiului, pe care ni-l „traduce” șeful compartimentului conducere operații și instrucție, căpitanul Marian Crețeanu, evenimentele — altele decât atacul — petrecute în zona de responsabilitate a unității au impus acțiunea grupelor de cercetare N.B.C. și a celor de decontaminare R.B.C. pentru determinarea naturii con-

taminării, a limitării și înlăturării efectelor acestora. În timpul cel mai scurt, grupele conduse de sublocotenentii Marian Hapaina și Ștefan Salvan, imbarcate pe transportoarele de cercetare N.B.C., se deplasează în zonele respective, de unde transmit date și acționează conform procedurilor NATO. Trebuie

**Căpitan
TRAIAN BRADU**

(Continuare în pag. 8)

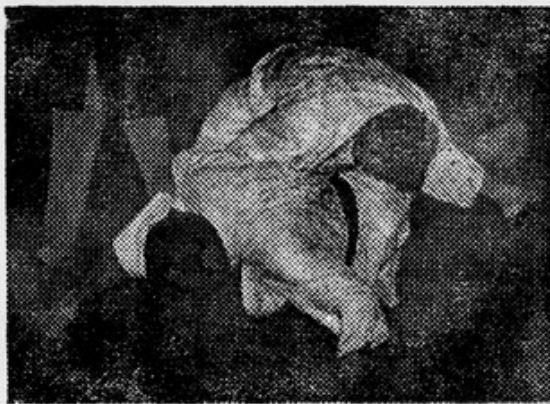
ARTELE MARTIALE, AURUL ȘI ARDELENII



Bg. 81 Mc. BILANT

●● În perioada 8-12.05 a.c., la București, s-a desfășurat etapa finală a Campionatului militar de judo și taekwondo, pentru unitățile de instrucție. Sportivii din lotul C. 4 A. Trt., coordonați de *maiorul Ovidiu Tămaș*, au avut drept atu-uri de partea lor, în această competiție, omogenitatea echipei și forma bună atinsă la finalul unei

perioade de pregătire eficient planificată. Iar rezultatele nu s-au lăsat așteptate, la fiecare categorie din cele două care au ținut afișul în întregerilor, sportivii noștri reușind rezultate foarte bune.



Aceste rezultate, cumulate, au plasat Corpul 4 Armată Teritorial pe primul loc, următoarele loturi clasate fiind, la judo, C. 1 A. Trt. (locul II), S.M.F.A. (locul III) și S.M.F.N. (locul IV), iar la taekwondo, S.M.F.N. (locul II), S.M.F.A. (locul III) și C. 1 A. Trt. (locul IV).

Talentații sportivi care ne-au dăruit această frumoasă victorie au fost: ● **JUDO:** *sld. Bogdan Cărlan* (locul II, categ. 60 kg); *m.a.c. Gheorghe Ciocărlă* (locul II, categ. 66 kg); *lt. Silviu Borșa* (locul II, categ. 73 kg); *m.a.c. Constantin Mistrean* (locul I, categ. 81 kg); *m.a.c. Constantin Manea* (locul I, categ. 90 kg); *cpt. Bogdan Costas* (locul I, categ. 100 kg); ● **TAEKWONDO:** *m.a.c. Cosmin Sorian* (locul I, categ. 54 kg); *m.a.c. Aurelian Stoian* (locul II, categ. 54-58 kg); *m.a.c. Cătălin Dobricean* (locul II, categ. 58-62 kg); *m.a.c. Narcis Mic* (locul III, categ. 62-67 kg); *sg. maj. Emil Avădanei* (locul III, categ. 67-72 kg); *slt. Dacian Bubai* (locul I, categ. 72-78 kg); *sg. Ionuț Dicușescu* (locul II, categ. 78-84 kg); *m.a.c. Florin Huluta* (locul I, categ. +84 kg).

Locotenent-colonel **CLAUDIU IORDĂCHESCU**

●● Garnizoana Bistrița a găzduit, în perioada 8-12 mai a.c., concursul aplicativ-militar și sportiv de vară, competiție care a reunit la start loturile unităților din componerea Bg. 81 Mc. Sportivii din garnizoanele Arad, Bistrița, Dej, Prundu Bărgăului și Turda s-au întrecut la trei probe: triatlon, duel de foc și patrulă.

La final, prima treaptă a podiumului a fost ocupată de reprezentanții U.M. 02110 Bistrița, locul secund a revenit sportivilor din U.M. 01518 Prundu Bărgăului, iar pe locul al treilea s-au situat componenții lotului U.M. 02267 Bistrița. Pe lângă evaluarea nivelului general de pregătire sportivă, competiția a mai avut un obiectiv, acela de a identifica cei mai valoroși sportivi ce vor reprezenta brigada la apropiata ediție a concursului similar, organizat la nivelul Corpului 4 Armată Teritorial „Mareșal Constantin Prezan”, activitate prevăzută a se desfășura la finalul lunii în curs, tot în garnizoana Bistrița.

Comanda Bg. 81 Mc. i-a felicitat pe învingători, recunoscând și meritele celorlalți competitori, și și-a exprimat convingerea că sportivii selecționați în lotul ce va reprezenta marea unitate vor concura la cel mai înalt nivel, pentru a aduce brigăzii recunoașterea valorii și locul ce i se cuvine printre structurile din componerea C. 4 A. Trt. (Maior **CRISTIAN TEGLAȘ**)

Ultracurte • Ultracurte • Ultracurte

Ipostaze ale spiritului de corp

IULIAN PATCA



Ună de lună, UNCMRR Cluj, al cărei președinte este colonelul (r) **Ion Vătășescu**, își omagiază membrii care au împlinit o vârstă „rotundă” de 60, 65, 70, 75... de ani. E un bun prilej de reîntâlnire și rememorare a unor amintiri de neuitat din cariera militară, dar și de cunoaștere și întărire a legăturilor afective dintre camarazi. Știu că acest bun obicei nu este singular, se mai întâmplă și pe la alții, apreciindu-l că este o ipostază a stării de normalitate.

Profund măhnit în sinea noastră, l-am plâns cu toții pe sublocotenentul **Bogdan Hâncu** din Iași, care a căzut la datorie în Irak. Deși l-am cunoscut doar post-mortem, mulți camarazi s-au gândit la el cu multă compasiune, s-au recules pentru el și au fost în gând și sentimente alături de familia îndurerată. Din păcate și pe nedrept, asemenea tragedii li se întâmplă și celor care s-au dus în teatrul de operațiuni militare cu bune intenții, pentru stabilitate și pace.

Domnul **Mihai Gabriel Constantinescu**, din Cluj-Napoca, insistă să evocăm memoria tatălui său, generalul de brigadă **Dumitru Constantinescu** (1879-1962), participant la Primul Război Mondial, decorat cu Ordinul „Coroana României”, cu spade, comandant al D. 1 I. și general în Comandamentul C. 6 Trt. până în noiembrie 1937, când a trecut în rezervă. În 50 de ani de carieră militară a fost apreciat de 46 de ori cu „Foarte bine”, de 3 ori cu „Bine” și o singură dată (în 1931) cu „Slab”.

Nu recomand nimănui să asculte duioasele comentarii ale cadrelor militare, active, în rezervă și în retragere, care se așază o dată pe lună, din zori, la ușa câte unei farmacie. Greu de crezut, dar adevărat, că la ora 5.45 (farmaciile deschid la 8.00), la coada umilinței se adunaseră 155 de oameni. Oare așa se întâmplă și în țările UE? Cele mai vehemente erau femeile. Pentru că nu aveau pe cine da vina, își îndreptau indignarea spre... bărbați. Că nu fac nimic pentru a curma batjocura asta, că stau și la coadă ca în front, răbdători și resemnați, că nu protestează... Ce să facă, stimate doamne, soții de rezerviști și veterani? Militarii au făcut ceea ce trebuie toată viața. Alții ar trebui să le răsplătească acum onoarea și sacrificiile.

Prilejul unor sărbători și aniversări este folosit de mulți camarazi pentru a ne scrie și a ne telefona. Majoritatea lor nu mai face parte din cadrele active, însă așteaptă momentul pentru a ne contacta, a ne asigura de sentimentele lor bune, a se informa de una, de alta... Oamenii simt organic nevoia unei comunicări cu instituția care le-a fost și masă, și casă un număr mare de ani. Am propus ceva odată, dar a fost doar o vorbă în vânt... Am propus ca tuturor celor care au slujit armata măcar 25 de ani să li se dea la pensie un abonament viager la o publicație militară. Nu trebuie să fii vizionar ca să înțelegi efectele pozitive ale unei asemenea decizii: cu costuri neînsemnate pe termen scurt, armata și-ar menține, pe termen lung, corpul de elită mult mai aproape.

ABONAMENTE „Scutul patriei”

Cei care doresc să se aboneze pe trimestrul III 2006 la „Scutul patriei” o pot face în următoarele condiții: costul unui abonament pe 3 luni este de 5 x 40 bani = 2,00 RON; suma va fi depusă în contul U.M. 02216: RO45TREZ-21623600120XXXXX — cont IBAN, 15051428 — cod fiscal Banca Națională, Trezoreria Cluj-Napoca; cererile se trimit direct, pe adresa redacției — U.M.

02565/V. În adresa de comandă vor fi specificate numărul de abonamente și cel de gratuități la care au dreptul militarii în termen (5 militari — un exemplar). La adresa respectivă se va anexa obligatoriu un document care să ateste virarea banilor în contul de mai sus (chitanță fiscală). Ziarul se va distribui doar la structurile militare care înaintează cereri de abonamente și gratuități.

Colegiul Militar Liceal „Mihai Viteazul” din Alba-Iulia Campioni europeni la karate

CORRESPONDENTE



La Alba-Iulia s-a desfășurat, în data de 29.04.2006, Campionatul European de Karate IMAF Europa. Federația Română de Karate „Nipon Budo” a obținut, anul acesta, aprobarea ca această competiție, de talie europeană, să se desfășoare în România, președintele Filialei Române a Federației Internaționale de Arte Marțiale IMAF, **Dumitru Danciu**, fiind alba-iulian. La competiție au participat sportivi din Belgia, Olanda, Germania, Rusia, Ucraina și Ungaria. Din România au luat parte trei cluburi, ală-

turi de care s-au înscris și elevii Colegiului Militar Liceal „Mihai Viteazul” pregătiți de antrenorul **Florin Grozav**. Toți concurenții, antrenați în artele marțiale de profesioniști cu gradele de la 3 Dan la 6 Dan sub deviza „A karateka never attacks”, și-au arătat aptitudinile, puterea de concentrare, munca și experiența dobândi-

te, juriul hotărând medaliații și calificatii la faza următoare. La cele două probe, kata și kumite, elevii colegiului au obținut 4 medalii, două de aur și titlul de campioni europeni, prin elevii **Adina Chiorean** — clasa XII B, și **Andrei Kovacs** — IX C la kata; o medalie de argint și titlul de vicecampion la aceeași probă prin eleva **Diana Diaconu** — IX B, și o medalie de bronz la kumite, prin același **Andrei Kovacs**.

Numele colegiului nostru va fi cunoscut și peste hotare, în Italia, la campionatul mondial de karate din toamna acestui an, unde campionii și vicecampionii competiției de la Alba-Iulia vor demonstra că, la colegiul militar alba-iulian, se face și carte, dar și sport de performanță.

DANIELA FILIMON

REDACTOR-ȘEF Locotenent-colonel LEON-IOȘIF GRAPINI int. 0418 SECRETAR DE REDACȚIE Locotenent-colonel OVIDIU PURDEA-SOMEȘ int. 0366	REDACTORI Locotenent-colonel CLAUDIU IORDĂCHESCU int. 0228 Maior ADRIAN BOCHIȘ (Burundi) int. 0228 Căpitan TRAIAN BRADU int. 0228 IULIAN PATCA int. 0228	SECRETARIAT TEHNIC DE REDACȚIE Plutonier-major ȘTEFAN VIOREANU (correspondență-expediție) int. 0129 CRISTINA POP (corector) int. 0129 EMIL MORITZ (fotoreporter) int. 0159	TIPOGRAFI Maistrul militar principal CORNEL SĂLAGEAN LIVIU CIREBEA VASILE VÎTCĂ ȘTEFAN POP int. 0385
ISSN 1223-6683	B. 00675 C. 463	Responsabil de număr: IULIAN PATCA	

IN FATA MICROFONULUI

General de brigadă EUGEN GHEORGHIU, șeful de stat major al C. 4 A. Trt.:

„Valoarea echipei este mai mare decât suma valorilor indivizilor ce o compun”

• Domnule general, statul major al C. 4 A. Trt. are în componență mulți oameni nou-numiți în funcție, dar și mulți tineri. Cum apreciați „racordarea” acestora la sistemul de lucru din Comandament și la spiritul de echipă?

• Și în acest an, dar mai cu seamă în 2005, din Comandament au trecut în rezervă multe cadre militare cu grade mari, locul lor fiind luat de ofițeri mai mult sau mai puțin tineri, care, într-un timp relativ scurt, demonstrând o foarte bună capacitate de adaptare, s-au integrat în colectiv. Sigur că, din acest punct de vedere, un rol important l-au avut șefii de secție, compartimente și birouri, care au știut să-i direcționeze, să-i mobilizeze și să-i motiveze pentru a răspunde cu promptitudine și eficiență sarcinilor, atribuțiilor, responsabilităților și obiectivelor de performanță cuprinse în fișa postului. Să nu trecem cu vederea și aportul întregului personal din Comandament, care a demonstrat de fiecare dată competență profesională, responsabilitate în relația cu ceilalți, atitudine pozitivă, comunicare eficientă și implicare în dezvoltarea relațiilor interpersonale. Firește, fiecare ofițer, maistru militar sau subofițer nou-numit în funcție a depus interes, efort psihic și voință. De altfel, comandantul Corpului 4 Armată Teritorială, locuitorul Domniei sale și eu, în calitate de șef de stat major, am promovat respectul față de sine și față de ceilalți, imprimarea unui stil de muncă participativ, urmărind ca fiecare să-și asume greutățile, responsabilitățile și demnitatea meseriei de militar. Prin urmare, echipa este una valoroasă, cu experiență bogată, cu rezultate foarte bune obținute an de an, echipă în care cei nou-veniți se pot integra rapid și fără probleme.

• În ce rezidă unitatea și valoarea echipei?

• Valoarea echipei este dată de valoarea indivizilor care o compun, iar unitatea, de loialitatea, colegialitatea, comunicarea și spiritul de sacrificiu ale fiecăruia, de sprijinul reciproc și interesul comun. Într-o instituție militară lucrează mai mulți oameni, numiți în funcție, care formează echipe de comandă și de execuție, prin urmare, unitatea și valoarea echipei este dată de relațiile optime instituționale, interpersonale și de grup, de motivațiile și aspirațiile comune.

Valoarea echipei este mai mare decât suma valorilor indivizilor ce o compun. De asemenea, subliniez că echipa are un șef, iar șeful echi-

pei este numit de eșaloanele superioare. Comunicarea internă, transmiterea informațiilor și gestionarea timpului sunt elemente esențiale pentru succesul muncii în echipă și al unui management de stat major.

• Am promovat respectul față de sine și față de ceilalți • Restructurarea — un proces cu multiple implicații în plan uman și material • Vremurile sunt în schimbare, iar noi, oamenii, suntem supuși vremurilor

• Restructurarea armatei este un proces continuu și complex. Care sunt principalele repere ale activităților derulate în prezent la nivelul marilor unități și unităților aflate în restructurare?

• Armata, la fel ca și întreaga societate, se găsește într-un proces permanent de transformare; este un proces de adaptare continuă la realitățile lumii contemporane. Când vorbim despre transformarea armatei, ne referim în primul rând la restructurare, care presupune desființări, reînființări, redimensionări, redislocări și resubordonări de structuri militare. Ca și în anii anteriori,

încadrarea lor pe alte funcții, în alte structuri, în urma unei selecții realizate pe baza criteriilor de performanță.

Apoi, predarea tehnicii, armamentului și materialelor reprezintă o ac-

tivitate tot atât de complexă, care impune o planificare, organizare și o execuție riguroasă, în care rolul individului și al echipei este determinant. Săptămânal, în cadrul ședințelor de coordonare desfășurate la nivelul statului major al C. 4 A. Trt., analizăm toate aceste aspecte și stabilim sarcini concrete pentru echipele ce coordonează procesul de restructurare.

• Cum se raportează oamenii la acest proces?

• Oamenii înțeleg evoluția organismului militar și caută să-și evalueze posibilitățile și șansa de a rămâne în sistem. Fiecare își face calcule, analizează oferta, își auto-evaluează performanțele, se raportează la criteriile impuse și, în cele din urmă, optează pentru o variantă sau alta. Sigur, cei care candidează pentru o funcție cunosc criteriile de selecție, știu ce presupune concurența și își pun la bătaie rezultatele, performanțele și competențele profesionale. În definitiv, trebuie să înțelegem că vremurile sunt în schimbare, iar noi, oamenii, suntem supuși vremurilor.

• Noua concepție de pază și intervenție la obiectivele militare s-a materializat, la nivelul Corpului, prin înființarea unui batalion de poliție militară. Care sunt avantajele acestui nou sistem de asigurare a pazei?

• Asigurarea pazei și intervenției la obiectivele militare cu nivel de securizare o și 1 cu subunități de poliție militară evidențiază o serie de avantaje. Aș enumera aici câteva dintre ele, și anume: pregătirea și folosirea exclusivă pentru pază a unor efective specializate, a unor militari angajați printr-o selecție riguroasă, cu evaluări psihologice și de sănătate stricte; sistemul este asigurat de un serviciu executat în ture, 8 ore serviciu și 24 de ore

liber sau 12 ore cu 36; dată fiind misiunea pentru care sunt pregătite aceste efective, instruirea lor este axată pe standarde specifice, cu o etapă de instruire centralizată în cadrul modulului I, timp de 30 de zile, și una specifică în cadrul modulului II, derulată la obiectivul pentru care se va executa paza și intervenția; și, nu în ultimul rând, aș menționa îmbunătățirea prezenței la instrucție a efectivelor structurilor care astfel nu folosesc personal propriu pentru pază și intervenție.

O dată cu eliminarea stagiului militar obligatoriu, începând cu 2007, acest sistem este alternativa prin care se asigură paza și intervenția la obiectivele operaționalizate sau în curs de operaționalizare.

• Se poate vorbi și despre dezavantaje?

• Eu nu le-aș numi așa, ci, mai degrabă, greutăți inerente oricărui început. Astfel, ne-am confruntat cu un aspect la care nu ne-am așteptat: numărul mic al tinerilor interesați de această ofertă a M.Ap.N. Asta pe de o parte, pe de altă parte, executarea serviciului în ture presupune o schemă de personal foarte largă, cu efective mari. Apoi, subunitățile ce compun batalionul sunt dislocate în mai multe garnizoane, fapt ce solicită un efort mai mare în conducerea și controlul executate de comanda unității. Fiind un sistem care nu a fost experimentat în prealabil, este firesc ca la implementarea lui să apară probleme, dar acestea pot și vor fi, cu siguranță, depășite.

• Plecând de la învățămintele ultimului exercițiu de stat major desfășurat în Comandament luna trecută, v-aș ruga, în încheiere, să vă referiți la obiectivele urmărite pentru exercițiile din perioada imediat următoare.

• Realizarea obiectivelor transformării în Forțele Terestre a impus elaborarea unei concepții referitoare la conducerea administrativă a acestora la pace, în situații de criză și pe timp de război. Această concepție este în concordanță cu „Strategia de transformare a Armatei României până în 2015”.

Trebuie să ne însușim și să aplicăm concepția de comandă și control, cea privind sprijinul de luptă al acțiunilor militare, al susținerii logistice, al comunicațiilor și informaticii. De asemenea, vom urmări însușirea și aplicarea concepției de generare și regenerare, precum și de asigurare a sprijinului generării și regenerării forțelor terestre.

Urmărim ca în timp scurt fiecare ofițer din Comandamentul C. 4 A. Trt. și din structurile subordonate să cunoască, să înțeleagă și să respecte documentele de stat major la pace, precum și documentele pentru pregătirea și desfășurarea operațiilor militare.

A consemnat:

Locotenent-colonel
LEON-IOSEF GRAPINI



1 iunie – ZIUA EROILOR

TRADITII EVOCARI

Nu numai că eroismul nu se poate porunci, dar e cu neputință să-l răsplătești.

■ NICOLAE IORGA

Descoperire într-un lagăr imperial

4300 de morminte românești

Informații relativ recente (din 2005) scot la iveală noi morminte ale soldaților români pe teritoriul Ungariei.

Conform lucrării „Istoria taberei de prizonieri de la Ostffyasszonyfa”, semnată de Zsófia Csak, în perioada în care a funcționat lagărul (1916–1918) au trecut prin el circa 150.000 de prizonieri, dintre care 55.000 ruși, 42.000 români și 23.400 italieni.

Primii prizonieri ruși și italieni au început construcția lagărului în primăvara anului 1915. La finalizarea lucrării, lagărul avea 197 de barăci, cu dimensiunea medie de 31,5 x 10 metri, fiecare cu o capacitate de 150–200 de persoane.

Pe lângă barăci, au fost construite și clădiri cu destinații speciale: depozitul, camera mașinilor, curățătoria, uscătoria, infirmeria, baia comună, farmacia, atelierele de tâmplărie, lăcătușerie, turnătorie, croitorie, cizmărie sau de împletit năuile, foisorul de foc al pompierilor etc. Paza lagărului era efectuată de un contingent de 1.500–2.000 de militari.

Din totalul prizonierilor, 10.000 au murit din cauza bolilor și a condițiilor dure de viață în lagăr. Dintre aceștia, 4.300 de militari au fost români, fiind în curs identificarea lor pentru a putea fi cinstiți cum se cuvine. De această acțiune se ocupă Serviciul Comemorare Eroii din cadrul Oficiului Național pentru Cultul Eroilor.

Dacă la începutul lunii iulie 1918 în lagăr mai erau 7.190 de prizonieri, la 1 septembrie numărul lor se redusese la 209, fiind decisă desființarea taberei.

Pe lângă mormintele românești din Ostffyasszonyfa, în Ungaria sunt înhumate alți 8.566 de soldați români, căzuți în luptă sau morți în captivitate. Conform datelor ONCE, cei mai mulți eroi români îngropați pe teritoriul străin se află în Ucraina (25.663), Rusia (17.400) și Slovacia (15.077). Firește, e vorba de militari români identificați, la care se adaugă multe alte mii, dispăruți fără urmă.

■ IULIAN PATCA

Pe urmele eroilor

Levul Daniel Danciu, insistent, ca orice tânăr, m-a convins să facem o vizită, în această primăvară, la „MEMORIALUL OARBA DE MUREȘ”.



Ostași români după eliberarea unei localități de lângă Târgu-Mureș

Ajunși în Iernut, am găsit la Primărie numai pe ofițerul de serviciu, nefiind program de lucru în acea zi, în schimb, la Oarba de Mureș, tractoarele răscoleau pământul stropit cu sânge românesc în septembrie-octombrie 1944 și puneau în

brazdă sămânța de porumb sau de sfeclă de zahăr. Ne-am apropiat de pâlcul de brazi falnici ce înconjoară „Memorialul”. De o parte și de alta a treptelor stau de pază două tunuri 76,2 mm, iar sus,

pe platforma monumentului, păzesc mormintele celor căzuți la datorie două aruncătoare calibrul 81 mm.

O impresie deosebită îți face „Monumentul” — un obelisc înalt pe care stă falnică STE-

MA ROMÂNIEI și inscripția cu litere aurite: „GLORIE EROILOR ROMÂNI CE S-AU JERTFIT PENTRU APĂRAREA PATRIEI”.

În jurul acestui sanctuar, sunt așezate opere sculptate în piatră ce amintesc, prin masivitatea lor, de jertfa celor 11.000 de tineri ostași români, dar și de dărzănia și spiritul lor de sacrificiu. Printre aceste opere, grupuri de familii respirau aerul curat și liniștea ce domnea peste tot.

O plăcută impresie ne-a făcut faptul că, din inițiativa Societății „CULTUL EROILOR” și cu sprijinul Consiliului Local Iernut, au fost înlocuite plăcile de la mormintele eroilor, punându-se în locul lor crucile creștinătății, frumos șlefuite din beton mazaicat, pe care se vor dăltui numele celor ce zac sub brazdă. Cinstite celor două instituții pentru fapta lor!

La înapoieră, Daniel mi-a pus unele întrebări cu privire la unitățile militare participante la lupte, iar când am coborât din tren pe peronul gării din Cluj-Napoca, tânărul mi-a zis: „Vă mulțumesc, domnule colonel, pentru această pilduitoare lecție de istorie românească!”

Colonel (r) ing. AURELIAN VOICU-DOLJ

Elogiu veteranilor UN ULTIM CAVALER

Din păcate, acest ultim dialog cu generalul de brigadă (r) Teodor Breharu apare postum, după săvârșirea din viață a Eroului. Vechii combatanți, cu pieptul plin de ordine și medalii, mai pot fi văzuți doar în unele cărți de memorialistică. Ei se petrec unul câte unul, iar mărturia trecerii lor prin timp are doar girul amintirilor.

— Domnule general, după 60 de ani de la terminarea războiului, mai puteți privi în urmă?

— De mii de ori am făcut retrospectiva evenimentelor la care am fost participant. Pot spune că n-am uitat nimic, nici locurile, nici faptele, nici oamenii pe care i-am cunoscut. Pot derula evenimentele

spre lagărele Siberiei. Urcăți în trenul de marfă, cu provizii pentru 6 zile, când „drumul” a durat 20 de zile... Din 42 de ofițeri au mai coborât din tren doar 19. Din trupă, doar un sferd din cei care au urcat... E greu de imaginat așa ceva, astăzi.

— Cum ați revenit pe front?

— În primăvara și vara anului 1943, cei care au acceptat să intre voluntari în Divizia „Tudor Vladimirescu” au fost mai bine hrăniți și echipați, tratați mai omenește. Am acceptat mai mult din dorința fierbinte de a participa la eliberarea Ardealului de Nord. Acest gând, ca o obsesie din august 1940, a fost singurul care îmi dădea un sens în viață... Așadar, cu R. 2 I., am intrat în luptă la Ilieni (Brașov, septembrie 1944), am participat la eliberarea orașelor Sf. Gheorghe, Oradea și Debrețin, până pe malul râului Hron. A fost o campanie foarte lungă.

— Ca atâtea alții, ați fost un combatant demn de prețuire și onoruri?

— Așa s-ar fi cuvenit, dar... Am revenit în țară cu gradul de căpitan, în R. 27 I., inițial în Fălțiceni, apoi în Dej. Însă, foarte curând, s-a aflat că în 1943, când am fost declarat dispărut, dar cunoscându-se ce am făcut după 20 noiembrie 1942, mi s-a acordat Ordinul „Mihai Viteazul”. La acest „delict” de bravură s-au mai adăugat alte „culpe”: că i-aș încuraja pe ofițerii disponibilizați abuziv, că aș avea origine de chibbur... În 1952 am fost trecut în rezervă fără drept de pensie. Am supraviețuit (pe timp de pace) ca muncitor necalificat, șofer și contabil, pensionat în 1976...

După 1989, am fost președintele ANVR, Filiala Cluj, și am fost avansat la gradul de general de brigadă, bucurându-mă de drepturile legale ce revin unui Cavaler al Ordinului „Mihai Viteazul”.

Singura mea mângâiere este această recunoaștere tardivă și mulțumirea deplină este dată de sentimentul că mi-am făcut datoria.

Locotenent-colonel (r) GH. P. LAZANU



pe ore și zile, de la Prut la Volga și de la Don la Morava și Hron. Ca să nu mai spun de răurile noastre, Olt, Mureș, și Someș, între care am participat la lupte dramatice și eroice.

— Care este cea mai teribilă amintire din Est?

— O, Doamne! După ce am trecut Prutul, nici o zi și nici o noapte n-au fost fără probleme. Eram locotenent, comandant de pluton în R. 91 I. din D. 20 I. După cucerirea liniei Prutului și ofensiva de 70 de zile asupra Odesei, regimentul meu a străbătut prin luptă Stepa Calmucă. În noiembrie 1942 ne aflam deja în zona Stalingrad. Cea mai teribilă amintire? Mă gândesc mereu la succesiunea de fapte care s-au petrecut între 20 noiembrie 1942, când a început marea contraofensivă sovietică, și 2 februarie 1943, când am fost dat dispărut, ca atâtea alte mii de militari români. Au fost 70 de zile în care, încercuți și decimați, ne-am luptat cu curajul nebun al disperării. Apoi am căzut prizonieri, și a urmat calvarul

REPORTER MILITAR ÎN VREMEA „RĂZBOIULUI RECE”

În calitate de reporter la „Scutul patriei”, în luna mai 1954, mă aflam în misiune de documentare în D. 41 Mc. din Timișoara. Particularitatea acestei divizii era că, în totalitatea ei, era scoasă în tabere de lungă durată la Timișeni, Pădurea Verde și Telechiu. Propaganda vremii nu pridea cu pericolul care plana asupra „lagărului” din partea vecinului iugoslav, așa încât militarii noștri se aflau mereu în alertă pe poziții, în tabere din care nu plecau la familii cu lunile.

Deși pare incredibil, așa a fost în urmă cu 50 de ani.

Nu e nici o similitudine cu taberele de azi. Nu erau corturi, ci o multitudine de bordeie, semiîngropate și camuflete cu pământ și iarbă.

... După formalitățile de prezentare și legitimare, am ajuns în fața unui bordei. Spre surprinderea mea, acesta avea ușă și fereastră. Acolo era „comanda”. M-am prezentat colonelului V. Lunčan, care mi-a cerut să mă prezint și consilierului so-

vietic. Acesta din urmă, prin piri-vodcic (translator), m-a reținut minute în șir ca să-mi vorbească despre rolul important al presei militare în lupta necurmată cu dușmanii poporului.

Bordeiele taberei erau aproape la

fel: negre și pe dinăuntru, și pe dinafară, umede, luminate noaptea cu felinare și îmbăcsite de fum, cu „paturile” ca niște bivacuuri. Doar bordeiele ofițerilor aveau ușă și fereastră. În asemenea condiții de companie se trăia minimum șase luni.

A doua zi m-am dus în poligonul de tragere. Se executau trageri cu armamentul individual și cu armamentul greu de infanterie. Am remarcat efortul supraomnesc al militarilor, buna lor pregătire, dar și nemulțumirea ofițerilor. Rezultatele nu erau pe măsura așteptărilor.

Un comandant de companie a îndrăznit să-mi spună în șoaptă că de vină sunt puștile de proveniență sovietică, mult mai slabe decât ZB-urile românești, care au fost retrase din dotare. Din curiozitate, am cercetat o asemenea pușcă. În-

semnele de pe țevă erau aproape șterse, dar am deslușit totuși două cifre: 14. Probabil, anul de fabricație, 1914! O, Doamne, păi noi ne aflam în anul 1954. Comandantul de companie a ridicat din umeri și mi-a spus: „Asta-i situația. Mergem înainte”. Lipsa de precizie la trageri era explicată prin incapacitatea soldaților de a se deprinde în timp scurt cu noul armament din dotare.

A doua zi am asistat la trageri demonstrative cu mitraliera. Aceeași poveste! Nu mai erau în teren zveltele ZB-uri, ci mitraliere pe

două roți, ca niște mici tunuri tractabile, cu țevile trecute prin recipiente metalice umplute cu... apă. Tot acolo, în poligon, mi s-a prezentat o altă minunăție sovietică, o armă a.t., un fel de pușcă de calibrul 12 mm, al cărei glonț a perforat o placă metalică de 1 cm grosime, precum și sticlele incendiare, vestitele cocteiluri Molotov.

Seara, încercând să adorm în bivouac, mă gândeam cu disperare la ce voi scrie din tabără. Dacă aș fi scris adevărul, m-ar fi prins, cu siguranță, cenzura. Dacă aș fi scăpat de vigilența cenzurii, aș fi suportat sancțiuni grave.

Așa că, mi-aduc aminte, n-am scris nimic despre traiul militarilor, condițiile precare de igienă în companie, despre reclusiunea lor impusă, în absența familiilor, a radio-ului, a presei și cărții, a altor mijloace de informare. Am scris însă despre sufletul soldatului, despre bucuriile lui simple, despre dorul de casă și despre datorie.

Colonel (r) DUMITRU FURTUNA

Acum, când ne pregătim de aniversarea a 90 de ani de la înființarea Comandamentului Corpului 4 Armată Teritorială, rememorăm principalele evenimente sau activități care au marcat evoluția acestei structuri. Ne amintim, cu plăcere, faptul că ea a reprezentat o structură-pilot, unde s-au inițiat și implementat multe acțiuni cu caracter de noutate, cu mare valoare în îndeplinirea misiunii sale principale.

Așa, bunăoară, de aici a pornit, prin anii '80, inițiativa instrucției în complex, în poligoane multifuncționale, idee care s-a materializat prin amenajarea unor baze de instrucție moderne, în care subunități de valoarea unui batalion se succedau la pregătire pentru o perioadă de câteva săptămâni și executau, intrunit, exerciții și aplicații tactice, trageri, marșuri sau antrenamente de specialitate. Ideea s-a generalizat ulterior, astfel că, la nivelul multor unități sau garnizoane, au fost construite poligoane multifuncționale, eficiente. Toată experiența în acest domeniu s-a sedimentat apoi într-o carte, tipărită și difuzată în structurile subordonate, lucrare pe care o datorăm secției pregătire pentru luptă din acest comandament.

Experiențe

La 15 august 2006 se împlinesc 90 de ani de la înființarea eșalonului „Comandament de armată”.

În baza Înaltului Decret nr. 2784 din 14/15 august 1916, semnat de regele Ferdinand I al României, și a Directivei nr. 1 a Marelui Cartier General, din aceeași dată, s-au constituit comandamentele Armatei 1, a 2-a, a 3-a și a 4-a.

Tot aici a fost experimentat și generalizat un sistem funcțional de conducere a activităților la alarmă și mobilizare, incluzând toate elementele de comunicații, de logistică, de organizare, cooperare și control specifice procesului respectiv.

La nivelul acestui comandament s-a inițiat practica de a prezenta exerciții demonstrative, pe tematici distincte, desfășurate la fiecare aplicație sau la convocările de pregătire periodice. Prin ele s-a aprofundat cunoașterea diferitelor procedee ale acțiunilor de luptă specifice războ-

generalizate



Comandamentul C. 4 A. Trt. — „Ziua Porților Deschise”, 30 aprilie 2006

ului modern, cum sunt: amuscada, infiltrarea, hărțuirea, atacul unor obiective vitale, probleme de logistică, de asistență medicală sau de altă natură.

După revoluția din Decembrie 1989, a revenit acestui comandament misiunea și onoarea de a înființa prima structură de tip „forță de reacție rapidă” în procesul de

reformă a organismului militar. Tot el a destinat primele subunități pentru exerciții multinaționale sau pentru misiuni în teatrele de acțiuni militare externe.

În alt registru de preocupări, merită a fi menționat faptul că, din inițiativa comenzii Armatei a 4-a (C. 4 A. Trt.), s-a realizat o monografie a acestei structuri —

CORPUL 4 ARMATĂ TERITORIAL
„Mareșal CONSTANTIN PREZAN” -90 DE ANI

lucrări în 6 volume, interesantă și utilă, care sintetizează o experiență de aproape 9 decenii de viață, de eforturi și de încercări multiple.

De asemenea, aici s-a materializat ideea instituirii unor emisiuni militare proprii la posturi locale de radio și televiziune, cum este emisiunea „Apărătorii glicii transilvane” (jurnal militar), care a depășit 15 ani de difuzare neîntreruptă, la postul de radio Cluj. În garnizoana Cluj-Napoca a fost construită prima biserică militară din țară, inițiativă urmată de multe alte gesturi similare în structurile armatei române.

Fără îndoială, sunt multe exemple de acest fel, care confirmă adevărul că, în structurile Armatei a 4-a, inițiativa, creativitatea și generalizarea experiențelor pozitive au constituit realități perene. Merită respect și recunoștință toți cei care s-au succedat la comanda acestei structuri, precum și cei care le-au fost învățăcei adevărați în demersurile de modernizare.

Colonel (r)
GHEORGHE CIREAP

Portrete în cuvinte

O carieră exemplară

Maistrul militar clasa I Dorin Coman este, cum îi spun camarazii, „sufletul” compartimentului de comunicații și informatică din Comandamentul Bg. 61 V.M. „General Virgil Bădulescu”. Timp de peste trei ani, din iulie 2002



până în septembrie 2005, a fost șeful, prin cumul, al acestui compartiment, căruia i-a dedicat toată zestrea lui profesională, acumulată în cunoștințe, deprinderi și principii de viață. În ultimele luni, sub îndrumarea și conducerea locotenent-colonelului Lucian Gavriloiu (recent trecut în rezervă), a realizat noul centru de transmisiuni al brigăzii. Mutarea centralei telefonice TOPEX,

instalarea centralei STAR, cu imensul volum de muncă al lucrărilor respective, le-a realizat mai mult în timpul liber, prin prestație directă. Nu singur, ci în tandem cu caporalul (a) Neculai Toma, și cu sprijinul ing. Gheorghe Katona, de la firma „TOPEX” din Miercurea-Ciuc. Nu s-a numărat bob cu bob, dar economiile realizate cu acest prilej pot fi estimate la multe milioane.

Originar din Sibiu, are cel mai vechi stagiul în aceeași unitate — 22 de ani, care i-au menținut trează imaginația și i-au stimulat spiritul inventiv, el fiind, de fapt, un „om de atelier”. Fratele lui, plutonierul Radu Coman, lucrează în aceeași mare unitate la B. 24 V.M., la fel soția, Veronica Coman, la B. 435 Log. Tot aici, un alt frate în uniformă, caporalul (a) Pompiliu Coman, a decedat în timpul serviciului, din cauza unui accident cerebral.

Profesional și familial este un om împlinit, marile lui bucurii fiind legate de cei doi copii, Ramona, de 19 ani, și Marius, de 18 ani, cărora le oferă zilnic cel mai bun exemplu în viață.

IULIAN PATCA

Am primit la redacție

Revista infanteriei —
ediție jubiliară, nr. 1
(12)/2006, editată sub egida



Statului Major al Forțelor Terestre, de către Centrul de Pregătire a Infanteriei „Constantin Brâncoveanu”, Făgăraș. Din sumar: „Continuitatea instituției de pregătire a infanteriei”, articol semnat de șeful SMFT, general-locotenent dr. Ioan Sorin; „Centrul de Pregătire a Infanteriei — jubileu centenar” — general prof. univ. dr. Mircea Mureșan, comandantul (rectorul) Universității Naționale de Apărare; „Oamenii sunt totul” — colonel Valerică Diaconu, comandantul Centrului; „Învățământul militar de infanterie” — locotenent-colonel Cornel Opreș; „Subofiterul, actualitate și perspectivă” — plutonier-adjutant principal Constantin Ionescu; „Oamenii și tehnica” — colonel (r) Titus Oană; „Tanchiștii către infanteriști” — căpitan Cristian Badea. (L.I.G.)

VITRINA CĂRȚILOR

Recursul la personaj

Treptat și statornic, cărțile scrise de Angela-Monica Jucan se constituie în studii insolite și serioase despre teme aproape uitate astăzi. După surprinzătoarele analize pe text din volumul „Optimismul baco vian”, din 1999, și frumoasa culegere omagială „Biruirea de sine”, coordonată în 2004 la centenarul lui Mircea Vulcănescu, iată că acum autoarea ne pune în situația de a ne confrunța cu „Patologia lui Păcală sau Simptomatologia sănătății” (Baia Mare, 2006).

Ca și Don Quijote al lui Cervantes, pe care îl știm din cărțile ilustrate ale copilăriei, personajul fabulos al lui Petre Dulfu era (și este!) „iscusitul hidalgo” indigen, hazliu și inofensiv la prima lectură. Însă abia pe măsura revenirii la text sunt relevate și alte înțelesuri, dezvăluind complexitatea tipologiei umane. Privind mai atent personajul și judecându-l după vorbe și fapte, fiecare putem identifica un Păcală

din jurul nostru, cutreierând satele (luptându-se cu morile lui de vânt!) și uimindu-i pe ceilalți, neobișnuiți să aibă de a face cu un om prost de bun și de cinstit prin natura sa, pus mereu pe șotii și pe vorbe de șagă, un fel de bufon în universul rural, dar unul care „își râde de colectivitatea m e d i o cră”, p a c â l i n d u - i pe alții și păcălindu-se pe sine — un om atipic și anapoda, deosebit de complex.

La peste un veac de la nașterea epopeei „Isprăvile lui Păcală” (1894) și la un secol și jumătate de la nașterea e m i n e n t u l u i om de cultură Petre Dulfu (n. 1856), personajul folcloric Păcală este la fel de actual și plin de înțelesuri. Este ceea ce reușește să demonstreze Angela-Monica Jucan cu înnoitorul simț critic, relevând în alt mod tocmai acele ipostaze poliedrice din care personajul Păcală „al nostru” trebuie privit și înțeles ca atare.

IULIAN PATCA



MAXIMA NOASTRĂ

În lumea aceasta, doar două lucruri sunt sigure: infinitul Universului și al prostiei umane. De al Universului nu sunt prea sigur... (Einstein)

● Cea mai mică biserică din lume se găsește în Malaga, Spania. Aceasta este capela Santa Isabel de Hungaria, și dimensiunile i-au permis „adăpostirea” în interiorul bisericii Colanores, construită ulterior. Micul lăcaș de cult este construit din piatră, are o suprafață de 1,96 metri pătrați, găzduind celebrarea liturghiei doar în ocazii cu totul speciale.

RECORDURI

● Cel mai vechi palat de gheață, Ice Drone, s-a deschis în Blackpool, Marea Britanie, în anul 1937, și este încă în stare de funcționare.

● Pentru cei ce doresc să servească masa foarte aproape de zei, le stă la dispoziție un restaurant dispus la altitudinea de 5.340 metri. Este deținătorul recordului în materie, se găsește în stațiunea de schi boliviană Chacaltaya, iar ferestrele barului său oferă o magnifică panoramă a lacului Titicaca, lacul navigabil aflat, la rândul său, la cea mai mare altitudine.

● Din restaurantul bolivian de mai sus, cea mai potrivită escală ar fi, pentru recordmani, Hotelul „Everest View”, din Nepal, „cocoșat” cel mai sus între stabilimentele similare, la „numai” 3.962 de metri. Panorama sa, așa cum reiese și din denumire, este centrată pe faimosul Everest.

● Cele mai mari ferestre montate unei construcții sunt cele ale Palatului Industriei și Tehnologiei din Paris. Lățimea maximă a acestora este de 218 metri, iar înălțimea maximă atinge 50 de metri.

● Chiar dacă ușile Palatului descris mai sus nu impresionează, potrivit dimensiunilor ferestrelor sale ar fi ușile edificiului din baza de la Cape Canaveral (Florida, SUA), unde cei de la NASA construiesc și asamblază vehicule spațiale. Imensele porți măsoară nu mai puțin de 40 de metri înălțime, un record absolut în materie. (C.I.)

Un bătrân de 80 de ani se prezintă la doctor, pentru un control periodic. Medicul se arată uimit de starea excelentă a pacientului și îl întreabă:

— Trebuie să fie vorba de moștenire genetică... Spuneți-mi, câți ani avea tatăl dumneavoastră când a murit?

— Dar cine a spus că a murit? Tata are 100 de ani și e bine-mersi!

— Extra ordinar! Dar bunicul dumneavoastră câți ani avea când a murit?

— Dar cine a spus că a murit? Bunicul a împlinit 119 ani și tocmai s-a căsătorit.

— S-a căsătorit? De ce ar dori să se căsătorească un om la venerabila vârstă de 119 ani?

— Dar cine a spus că și-a dorit? L-a obligat tatăl său!

Incursiuni în spectacular

Specialiștii de la BBC au intervievat 2.000 de copii cu vârste între 7 și 11 ani, dorind să afle părerea acestora despre oportunitatea mariajului „atunci când se vor face mari”. Un procent de 67% i-a grupat pe micuții cu dubii serioase în privința căsătoriei, aceștia opinând că soțiile sunt cele care comandă („așa că de ordinele mămicii nu vom putea scăpa niciodată”), 27% declarând chiar că nu vor să se căsătorească niciodată, întrucât uniunea duce „la o viață plictisitoare”. Din datele finale ale sondajului a mai reieșit că trei copii din patru cred că mamele fac toate treburile în casă, iar soții acestora stau în fotolii și se uită la fotbal.

Independent de cei de la BBC, Luton First, care organizează anual, în Marea Britanie, National Kid's Day (Ziua Națională a Copiilor), a realizat un studiu axat pe trei dileme: cele mai frumoase lucruri din lume,

cele mai urâte și deciziile cele mai bune în calitate de conducător al lumii. Subiecții, 2.500 de copii cu vârste până la 10 ani, au fost sinceri. Ei au declarat că cel mai frumos lucru este să fii bogat, pe locul secund plasând celebritatea. Drept cele mai rele lucruri din lume au fost catalogate „persoanele băute”, țigara, gunoaiile, graffiti, războiul, copiii care-i persecută pe alți copii, boala, cumpărăturile, „să n-ai nimic de făcut” și coșmarurile. Prioritățile pe agenda lor de lucru în calitate de conducători ai lumii ar fi: interzicerea minciunii, a stării de ebrietate, a certurilor, drogurilor, cuțitelor și armelor de foc. În schimb, ar trebui preluate — în regim de urgență — vacanțele și sprijiniți savanții care pot crea animale de companie care să nu moară niciodată. Și unii cred că micuții spun lucruri trănite...

Locotenent-colonel
CLAUDIU IORDACHESCU

1 iunie — Ziua Copilului



Noi, cei mari, uităm adesea c-am fost copii. Și lucrul acesta ar trebui să ni-l aducem aminte, mai ales când ne găsim în fața copiilor.

ALEXANDRU VLAHUȚA

Vremea când vin ... ploile

Tradiția populară a conservat numeroase semne care prevestesc schimbarea vremii. Un reumatism localizat la umăr sau la genunchi ne anunță cu trei zile înainte că vine ploaia. La fel se întâmplă cu planetele și animalele, care pot prevesti perturbările meteorologice cu 10—15 ore în avans. Cercetașii și vânătorii de munte, de pildă, cunosc aceste semne din comportamentul naturii și, de regulă, țin cont de ele. Iată doar câteva semne care prevestesc vremea rea, furtuna sau ploaia:

● Rândunelele prind insectele foarte aproape de sol; bufnițele tipă strident; ciocârliile

stau nemișcate, se umflă în pene și se zburlesc; ciorile zboară în stoluri mari și gălăgioase; găinile și vrăbiile se scaldă în praf.

● Peștii sar din apă, prind musculițele aflate în zbor și, în general, nu trag la undiță.

● Porcii cără paie în gură; vitele mănâncă mai lacom; câinii se strâng ghem; pisicile stau cu spatele la foc sau la soare.

● În pădurile de fag, florile de măcriș-iepure și frunzele se închid; în pășunile de platou, lăcșărușii își închid capitulul trandafiriu; prin poieni și fânețe, plantele înmiresmează puternic aerul; în zonele de deal, ciucurul-zănelor își trage părțile spinoase și se închide. (Sc.p.)



Doi amici discută la un meci. Unul spune:

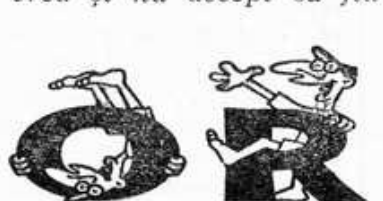
— N-o să-ți vină să crezi. Azi noapte am visat un cal și numărul cinci. Dis-de-dimineață m-am dus la hipodrom, am pariat toți banii familiei pe calul cu numărul cinci, și n-ai să ghicești ce s-a întâmplat.

— A ieșit câștigător?

— Nu, spune tipul. A ieșit al cincilea.

Doi tineri căsătoriți, la prima discuție serioasă:

— Draga mea, eu am niște reguli clare, de la care nu concep să abdic. Voi veni acasă când voi vrea și nu accept să fii



bătut la cap, indiferent dacă ajung noaptea, băut, sau a doua zi, mahmur. Vreau să fii așteptat cu mâncarea caldă, patul făcut și cu televizorul fixat pe canalul de sport, indiferent dacă vin sau nu. Ai înțeles?

— Da, iubito! Eu am o singură regulă: trebuie să știu că în casa asta va fi sex în fiecare seară, începând cu ora opt, indiferent dacă vii sau nu.

Un polițist oprește o mașină și i se adresează șoferului:

— Sunteți fericitul câștigător al sumei de 1000 de euro, întrucât sunteți al 100-lea trecător pe această stradă. Ce aveți de gând să faceți cu banii?

Șoferul: — În primul rând, să fac școala de șoferi!

Soția acestuia: — Ți-am zis eu să nu mai bei atâtea, vorbești numai prostii!

Copilul: — Eu am fost sigur că nu o să ajungem prea departe cu mașina asta furată...

Din portbagaj se aude o voce: — Am trecut deja granița?

Medicul îi spune unei paciente în vârstă, cu probleme cardiace:

— Doamnă, va trebui să evitați treptele, căci ele vă omoară!

Stiați că...

● ...pe 1 km pătrat de teren uscat putem întâlni mai multe insecte decât toți oamenii de pe Pământ?

● ...la căluții de mare, masculii sunt cei care „nasc” pui?

● ...în cinci minute, prin rinichi trece întreaga cantitate de sânge din organismul uman?

● ...rinocerii posedă cea mai rezistentă cutie craniană, gloanțele ricoșând din aceasta?

● ...trandafirii conțin mai multă vitamina C decât majoritatea legumelor sau fructelor?

● rata diviziunii neuronilor în timpul vieții intrauterine este de 250.000 neuroni/minut?

● ...sturzul zeflemitor american (Toxostoma rufa) imită circa 30 de specii de păsări?

● ...cei mai mulți gemeni se înregistrează în rândul populației afro-americane (SUA), iar cei mai puțini la japonezi?

● ...un crocodil poate rezista 700 de zile fără hrană?

● ...rechini sunt imuni la cancer?

● ...ursul polar are pielea neagră și firele de păr goale pe dinăuntru?

● ...căldura este asigurată în corp de ficat (în starea de repaus) și de mușchii striati (la efort)?

MEMORABILE

● Cultura este ceea ce rămâne după ce ai uitat tot ce ai învățat.

SELMA LAGERLOF

● La om totul trebuie să fie frumos, de la haine până la suflet.

A. P. CEHOV

● Arta de a dirija constă în a ști să abandonezi bagheta pentru a nu jena orchestra.

H. von KARAJAN

● Un bărbat nu înșală o femeie cu alta pentru că cea de-a doua ar fi mai tânără, mai frumoasă ori mai deșteaptă decât prima, ci pentru că e alta.

G. B. SHAW

După câteva săptămâni:

— Doamnă, arătați ne-maipomenit! Gata, deja puteți urca și treptele, dar, deocamdată, încet. Atenție la efort!

— Vai, mulțumesc, dom' doctor, ce bine! Deja mă plictisesc să mă cațăr pe burlanul de scurgere ca să ajung în apartament.

După o ceartă violentă, soțul și soția pornesc la drum cu mașina. După o tăcere încordată, soțul, încă furios, văzând niște măgari pascând pe marginea drumului, sparge liniștea:

— Aia sunt rudele tale? spune el, dorind să o jig-nească.

— Da, îi răspunde consoarta, calmă. Rude prin căsătorie.

Cei puțini, cei buni — șase pentru misiune

În 18 octombrie 2005, echipa mobilă de observare (MOT — Mobile Observation Team) de sub comanda căpitanului Vasile Fercal, o „familie de cercetași” din unitatea comandată de căpitan-comandorul Ovidiu Constantea, pleca în Afganistan. Vineri, 12 mai a.c., pe platoul de acasă, aliniați în frontul unității, cei șase zâmbeau obosiți, dar mulțumiți. Și-au îndeplinit misiunea și erau, teferi, din nou printre ai lor.



Privind în urmă, acum, la final, pot spune că situația pe timpul cât am fost acolo a fost, în ansamblu, destul de liniștită. Am avut parte de câteva evenimente, mai ales în primele trei luni, în unele dintre acestea chiar pierzându-și viața câțiva colegi din detașamentele altor state. Noi, MOT-ul românesc, nu am avut nici o problemă. Comanda acțiunilor a fost, în primele patru luni și jumătate, britanică, din 15 martie mandatul revenind militarilor suedezi. Cu suedezi am colaborat și în prima parte a misiunii, către final alăturându-ne și colegi finlandezi. Misiunile noastre au fost de tip CIMIC și cele specifice specialității noastre, de obținere a datelor capabile să asigure o bună monitorizare a situației din zonă. Afganistanul ne-a întâmpinat cu răceala iernii, am

avut parte de un anotimp extrem de friguros, cu zăpezi mari, vânturi puternice care, uneori, au învins rezistența echipamentului din dotare. Acesta este un aspect care, cred, ar trebui îmbunătățit pe viitor. Sărbătorile sfârșitului de an și Paștele ne-au găsit departe de țară, dar colegii britanici ne-au asigurat de fiecare dată un cadru festiv în care am putut să ne simțim bine, de Paște chiar am beneficiat de o zi liberă pentru a intra împreună, noi, românii, în atmosfera sărbătorii. Integrarea în baremele acestei misiuni a fost destul de dificilă. Era prima noastră misiune de acest tip și ne-am confruntat cu destule necunoscute. După aproximativ o lună din momentul debarcării în teatru am intrat în ritmul normal de lucru, am dezvoltat relații profesionale bune, dar și relații

amicale cu partenerii noștri. Suedezi, ultimii noștri colaboratori, chiar au declarat, la modul cel mai serios, că ne vor simți lipsa. Nu vreau să par lipsit de modestie, dar, după ce am depășit perioada de aclimatizare — ca să spun așa —, am devenit una dintre cele mai bune echipe MOT, dacă nu chiar cea mai bună. Practic, dificultățile noastre de început au fost legate de cunoașterea limbii engleze, să nu uităm că am interacționat cu britanici, și corectitudinea limbajului folosit a fost la mare preț. Vorbind despre aceasta, pot spune că unul dintre marile câștiguri a fost cel realizat în plan lingvistic, și suedezi, după cum se știe, fiind vorbitori excelenți de limbă engleză. Una peste alta, a fost o experiență dificilă, însă utilă, în care ne-am întrebuițat serios cunoștințele profesionale și resursele de ordin fizic și psihic. Cu folos, aș zice.”

Și așa spun și cei îndreptățiți să evalueze activitatea colegilor noștri.

Iar noi, în final, le spunem celor șase — căpitan Vasile Fercal, plutonier-major Laurențiu Voicu, m.a.c. Mihai Voivod, m.a.c. Ovidiu Moldovan, m.a.c. Ion Tarcea și m.a.c. Alin Dan — „Bine ați venit, sănătoși, acasă!”

Locotenent-colonel
CLAUDIU IORDĂCHESCU

obosite ale militarilor din micul grup echipat în ținute de deșert, chiar dacă erau zămbitoare, trădau efortul depus timp de șase luni departe de țară.

Căpitan Vasile Fercal:



„Zona de responsabilitate în care ne-am desfășurat misiunile a fost constituită din cele șapte districte ale provinciei Balkh, zonă care a inclus și o localitate importantă pentru dinamica din acel teritoriu, fiind vorba de un oraș de frontieră la granița cu Uz-

La ceremonialul ce a marcat finalul misiunii micului detașament compus din luptătorii Batalionului 317 Cercetare a participat șeful de stat-major al C. 4 A. Trt. — generalul de brigadă Eugen Gheorghioiu, însoțit de colonelii Eugen Pop și Vasile Sucilă, șefi de structuri în Comandamentul Corpului. De asemenea, eșalonul spre care s-a făcut transferul de autoritate pe timpul cât militarii noștri au acționat în teatrul din Afganistan, respectiv Comandamentul 2 Operațional Întrunit, a fost reprezentat de locotenent-comandorul Ticu Calen, ofițerul de proiect al misiunii.

A fost o ceremonie simplă, discretă, așa cum simplitatea și discreția au fost mereu trăsături specifice aparițiilor publice ale cercetașilor, numiți uneori și „oamenii de dincolo de umbră”. Dar misiunile lor, chiar dacă rămân caracterizate de discreție, nu sunt niciodată simple, și fețele

Batalionul 191 Infanterie Luptătorii din Cetate

În perioada 8—12 mai a.c., militarii Batalionului 191 Infanterie „Colonel Radu Golescu”, comandat de locotenent-colonelul Alexandru Simu, au executat în poligonul Dud-Tăuț exercițiile tactice cu trageri de luptă cu plutoanele.



Pregătirea misiunii...

Aflat la 60 de kilometri depărtare de Arad, poligonul Dud-Tăuț este greu accesibil datorită condiției drumului ce face legătura între localități, fiind potrivit mai degrabă unui circuit de încercări a suspensiilor și rezistenței la șocuri. O dată ajuns acolo, constăți că merită efortul — 2.100 de hectare de teren variat, unde poți desfășura în voie orice tragere, de la ședința pregătitoare până la aplicația cu trageri de luptă cu subunitățile. Ceea ce în fapt se și desfășura cu plutoanele de armament greu de infanterie ale companiei comandate de locotenentul Florin Zapodean, la momentul când am ajuns în poligon.

Focul a fost deschis, la distanțe mari, de către subordonații locotenentului Paul Crăciun din plutonul de aruncătoare. Tipicul s-a respectat întocmai ca și la antrenamente, cu deosebirea că pot interveni și rateuri când folosești muniția de război. Rateuri rezolvate cu calm și aplomb de cei în cauză. Calificativul acordat de comandantul de companie a fost cel așteptat de trăgători, în urma traiectoriilor reușite. Militarii plutonului antitanc mixt comandat de locotenentul Daniel Iepure au intrat în poziție

cu piesele A.G.-9, și, până să ne dăm seama noi ce se întâmplă, au spulberat efectiv țintele, au strâns materialele și au trecut la întreținerea armamentului. Numai bine, pentru că instalațiile de rachete antitanc așteptau să ocupe o poziție de tragere la câteva sute de metri mai departe, undeva, într-o rarișă a pădurii. Și militarii care deservesc instalațiile au demonstrat că nu sunt la prima tragere de acest fel, după modul cum au „dus” toate rachetele în obiective, cu toate că anul lor de fabricație le-ar acor-

da o clauză mai mare de improbabilitate. Întrebându-l pe decanul de vârstă al plutonului, plutonier-majorul Iulian Stroiescu, ce stă în spatele firului de dirijare, acesta a răspuns simplu: mult antrenament și trageri reale, indicându-l pe caporalul (a) Tiberiu Cionca drept lider în clasamentul intern, cu peste 20 de rachete conduse la impactul cu ținta.

Spectacol de foc și fum pe pantele de nord ale dealului Săteasca, unde înamicul trecuse în grabă la apărare și nu prea avea nimic de făcut în fața plutoanelor de infanterie, pornite la atac sub comanda locotenentilor Lucian Rusu și Bogdan Nacu și a sublocotenentului Iulian Crăciun. Grupe desfășurate, transportoare ce sprijineau cu focul mitralierelor salturile lor spre limita dinainte a apărării, petarde, fumigene, lovituri explozive pentru A.G.-7, multă muniție improscată din toate gurile de foc spre obiectivele ce se resemnau pe rând înăpoia biutelor de protecție.

Același lucru s-a petrecut și pe timp de noapte, efectul fiind sporit în spectaculozitate prin folosirea trasoarelor și a cartușelor reactive de semnalizare.

Spectacol doar pentru spectator, pentru că luptătorii simt doar adrenalina și, la sfârșit, oboseala.

Am văzut cum luptătorii din cetate își fac treaba temeinic și în afara activităților specifice în cadrul Batalionului Mixt Româ-



...și executarea ei

no-Ungar de Menținere a Păcii. Dar mai ales am văzut că se acordă încredere comandantilor de plutoane și companii, iar aceștia exercită actul de comandă în mod firesc și responsabil, așa cum au făcut-o și în diferite misiuni la care au participat, într-un colectiv bine încheat și profesionist.

Căpitan
TRAIAN BRADU

Batalionul 72 Apărare N.B.C.

Instruire la standarde NATO

(Urmare din pag. 1)

menționat faptul că tinerii ofițeri, deși tanchiști după formație, au trecut cu arme și bagaje „de cunoștințe” în rândul chimiștilor, la fel cum s-a petrecut și cu alte cadre având diferite specialități venite în unitate de prin alte părți ale țării, ca urmare a procesului de transformare și redimensionare a armatei. După cum ne-au mărturisit aceștia, trecerea s-a făcut „din mers”, cuantumul activităților prevăzute în plan neîngăduind efectuarea unor ample convocări de specialitate.

Momentul spectaculos al exercițiului s-a consumat pe terenul de instrucție al unității, unde subunitatea de decontaminare radioactivă, bacteriologică și chimică, comandată de căpitanul Cristian Dănilă, amenajase un raion de decontaminare ca la carte. Soșite din misiune, transportoarele grupelor de cercetare chimică intră în flux la punctul de decontaminare a tehnicii, unde servanții autospecialei „spală” cu atenție exteriorul mașinilor de luptă. Următoarea oprire se execută la punctul de decontaminare a personalului, unde este rândul grupelor să intre sub jetul de apă, pentru neutralizarea și reducerea acțiunilor substanțelor toxice de pe armament și completele de protecție in-



dividuale. Ultimul punct al fluxului este reprezentat de controlul plenitudinii decontaminării, operațiune executată de către grupa comandată de plutonierul-major Marian Slav cu ajutorul aparatului din dotare, profesionist mână, după care grupele sunt gata pentru îndeplinirea altei misiuni. Întreaga activitate în raionul de de-



contaminare s-a executat sub protecția oferită de autospeciale de fumizare, noul de fum zădărniciind orice posibilitate de observare terestră sau aeriană.

La bilanțul activității, locotenentul Marius Lupăștean, locuitor al comandamentului de companie, aprecia că scopurile propuse au fost atinse în totalitate, exercițiul constituindu-se și într-o oportunitate de prezentare metodică a elementelor constitutive ale raionului de decontaminare pentru întreg personalul participant.

Cu toții știm ce înseamnă masca contra gazelor și completul individual de protecție purtate pe câmpul de instrucție și, de aceea, vom înțelege mai ușor că, la finalul exercițiului, efortul participanților se măsoară în cantitatea de sudoare adunată în ciorapii de protecție.

DIALOG

— Domnule locotenent-colonel, prin natura specialității și a contextului actual, unitatea pe care o comandați are un spectru foarte larg de sarcini și misiuni. Cum se pregătește B. 72 Ap. N.B.C.?

— Așa cum vedeți și astăzi, când se desfășoară exercițiile tactice cu trupe în teren și ședința de aruncare a grenadelor de mână de război, cu cadrele, activitățile sunt deosebit de ample, cu un ridicat grad de complexitate, concomitent cu executarea sarcinilor ce ne revin ca și unitate de garnizoană, ceea ce impune atât planificare și organizare minuțioasă, comandă și control neîntrerupt și riguros, cât și implicarea responsabilă a întregului personal din batalion. Chiar de ziua armei și a chimiei militare, activitatea festivă s-a limitat doar la citirea mesajului transmis de comandantul C. 4 A. Trt., sarcinile fiind solicitante.

Eforturile noastre se concentrează, la acest moment, pentru crearea condițiilor și instruirea temeinică a subunității de cercetare N.B.C., pentru atestarea capacității sale acționale la nivelul cerințelor sistemului de evaluare, fiind o structură a pachetului de forțe în dezvoltare pentru NATO. Pentru in-

cu
locotenent-colonelul
VIOREL BALĂCEANU,
comandantul
B. 72 Ap. N.B.C.

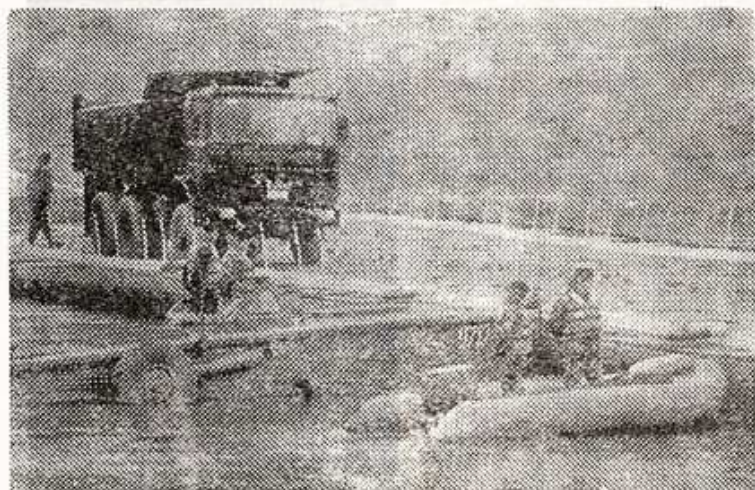


treg personalul militar, cerința este ca nivelul de cunoștințe și deprinderi să fie compatibil cu cel al militarilor din oricare armată membră a Alianței, acest lucru însemnând multă muncă și seriozitate.

Pentru perioada următoare avem în vedere pregătirea taberelor de instrucție în poligonul Cincu și cel de armă de la Valea Poenii, unde vom lucra cât mai aproape de condițiile reale, ceea ce reprezintă o evaluare atât a performanțelor profesionale, cât și a rezistenței psihice, extrem de importante pentru îndeplinirea misiunilor specifice ce ne revin.

„Blonde Avalanche 2006”

Conform Planului de activități internaționale al M.Ap.N., în perioada 23—26 mai a.c., în localitatea Chinadiovo, din Ucraina, se desfășoară prima întrunire a Grupului Multinațional de Lucru pentru Inițiativa Regională Batalionul Multinațional de Geniu



„Blonde Avalanche ROU 04”

„Tisa” și Conferința Principală de Planificare pentru Exercițiul „Blonde Avalanche 2006”. Ucraina, ca viitoare țară gazdă a exercițiului, va asigura și trupele care vor materializa concepția exercițiului planificat pentru acest an. La activitățile organizate la Chinadiovo se vor face recunoașteri în teren și, în acord cu toți reprezentanții statelor participante la Inițiativa Regională, se vor stabili, în detaliu, activitățile prevăzute, de principiu, la Conferința Inițială — derulată în luna martie a acestui an.

Corpul 4 Armată Teritorial este reprezentat la lucrări de locotenent-colonelul Daniel Chiminiș și maiorul Ionică Dascălu, secondati de ofițeri de specialitate din U.M. 01653 Satu-Mare. (Locotenent-colonel CLAUDIU IORDĂCHESCU)

O nouă armă

Cunoscuta publicație *Sunday Times* susține că Marea Britanie ar fi implicată în dezvoltarea unei noi arme nucleare. Acțiunea, desfășurată într-o atmosferă de strictă confidențialitate, beneficiază, se pare, de sprijinul SUA, după cum afirmă jurnaliștii britanici. Aceștia mai susțin, citând surse „înalt plasate”, că lucrările au fost demarate în anul 2005, iar sediul acestor lucrări ar fi Centrul „Atomic Weapons Establishment” din Aldermaston, în Berkshire (sudul țării).

„Războiul stelelor”

Ministerul Apărării din SUA dorește să testeze noi tipuri de echipamente militare în spațiul cosmic, fapt pentru care a solicitat Congresului mai multe sute de miliarde de dolari, scrie *The Boston Globe*, referindu-se la bugetul pe anul curent. Planul specialiștilor de la Pentagon reprezintă o continuare a faimosului „război al stelelor”. Experții militari americani au în vedere lansarea unor rachete de pe sateliți orbitali, tes-

tarea unui aparat cosmic de dimensiuni modeste, însă capabil să dezvolte o viteză de 20 de ori mai mare decât cea a sunetului, precum și verificarea eficienței tirului unor instalații laser plasate pe Pământ împotriva unui satelit inamic. Deși invocă

UNIVERS MILITAR

potențiale câștiguri și pentru cercetările civile, intențiile celor de la Pentagon se lovesc pe opoziția fermă a celor care apreciază că militarizarea cosmosului, fără inițierea unor dezbateri publice pe această temă, ar reprezenta o inițiativă cu implicații grave.

Declarație

Ascensiunea Chinei pe plan militar nu mai trebuie ignorată, subliniază secretarul de stat american, Condoleezza Rice. Dinamica Rice a declarat, înaintea unei călătorii în Australia, că SUA și aliații săi din zona Asia-Pacific trebuie să conlucreze cu China, pentru a se asigura că evidența ascensiune economice și militare a „colo-

sului asiatic” nu devine o „forță negativă”. „Cred că noi toți, cei din regiune, în special cei ce suntem aliați de mult timp, avem o responsabilitate comună și obligația de a produce condiții în care ascensiunea Chinei să devină o forță pozitivă în politica internațională” — este de părere secretarul de stat american.

Cooperare

La Cartierul General al NATO, în prezența secretarului general Jaap de Hoop Scheffer, s-a semnat acordul privind sprijinul Fondului de Investiții NATO/OSCE pentru distrugerea substanțelor chimice periculoase (pesticide) stocate în diferite depozite pe teritoriul Republicii Moldova. România și Belgia sunt statele desemnate să intervină, cu forțe și mijloace specializate, în acest proiect important ce vizează distrugerea a nu mai puțin de 1.600 de tone de pesticide, depozitate, în condiții impropriet, în 358 de locații diferite. Costul total al proiectului este estimat la 841.000 de euro.

Selecție din revista „Lumea”, nr. 5 (157)/2006, realizată de:
Locotenent-colonel
CLAUDIU IORDĂCHESCU